

информатор, Загреб, 2013, стр. 625.

Са становишта временског елемента – укидајућа одлука Уставног суда има дејство *ex tunc*, изузетно и *ex tunc*, а са становишта учесника у уставном спору – дејство *erga omnes* или *inter partes*. У том смислу, дејство одлуке Уставног суда подразумијева да је забрањена примјена закона који је престао да важи не само убудуће већ и на правне односе који су настали прије дана објављивања одлуке Уставног суда, уколико до тог дана нијесу правоснажно ријешени. На овај начин одлука Уставног суда дјелује ограничено *ex tunc*, али и превентивно јер се извршење коначних и правоснажних појединачних аката донијетих на основу прописа који се више не могу примјењивати, не може дозволити ни спровести, а ако је извршење започето, обуставиће се.

Одлука Уставног суда Црне Горе је општеобавезна, извршна и коначна и морају је извршавати сви субјекти на које се односи. Влада Црне Горе, на захтјев Уставног суда, када је то потребно обезбјеђује њихово извршење из буџетских средстава Црне Горе.

Закључак

Наведене уставне и друге гаранције, међутим, не обезбјеђују стварну независност судија Уставног суда у обављању функције, јер уставно прокламовање независности судства, само по себи, не значи и његово остварење у стварности. Остваривање уставне улоге Уставног суда, у конкретном друштвеном контексту и датом моменту, није могуће, без постојања или обавезе обезбеђења одговарајућих услова рада и материјалног положаја судија Уставног суда, који би имали макар законски и конкретан организациони, технички и оперативни израз, као реални услов за испуњење прокламованих уставних принципа и остваривања мјеста и улоге Уставног суда у правном поретку и конкретним околностима.

Пропуштањем да се актом уставне снаге предвиде принципи адекватног уређења питања судијске зараде и услова рада, остављен је правни простор који се може и не мора уредити законом. Позитивноправна законска решења на овом плану се могу оцијенити као несистематизована и некохерентна. Тако је, нпр. питање зараде судије Уставног суда, регулисано Законом, којим су уређене зараде и друга питања носилаца правосудних функција. Без адекватних материјалних и техничких услова за непосредно вршење уставносудске власти, у односу на доминације органа законодавне и извршне власти на овом плану, чији је утицај, институционални или ванинституционални, често непримјерено присутан. Обавезност одлуке Уставног суда значи да се последице њеног објављивања нико не може позивати на закон, односно други општи или појединачни акт, за који је утврђено да је противуставаан, односно противзаконит. Извршност одлуке Уставног суда изражава се у обавези државних и других органа да у оквиру својих права и дужности извршавају одлуку